

Mit bizonyít a statisztika? Az illetékes főszűbb hatóság kitalálta, hogy a főváros gáz- és villanyfogyasztását korlátozni kell és ráparancsolt a fővárosra, hogy korlátozzon, mert muszáj takarékoskodni a világító anyagokkal. Helyes. A főváros próbanapokat rendez, hogy nézzük, mit eredményez a korlátozás.

Kedden volt az első próbanap az ötórai zárással.

Azt mondja kedden a gáz a villanynak:

— Hallod, kollega, bennünket akarnak korlátozni. Nem furcsa ez?

— Nagyon furcsa és ezt magam is szerepém látai.

— Én is, de olyan kutya sötét van, hogy bajos meglátni. Azért hát csak próbáljunk, mire megy ez a hivatalos bölcsesség, amely velünk akar ujjat húzni.

A keddi nap elmúltával — így olvassuk — Budapest gázfogyasztása 12.500 köbméterrel volt több, mint az előtte való napon, amikor nem volt ötórai záras. A villanyfogyasztási többletet még nem ismerik, most számítgatják.

Az ember tenyerébe hajtja a fejét és úgy töri, hogy mi történt hát itti! A villany és gáz olyan huncut portéka lett, hogy mentül kevesebbet használnák, annál jobban fogy! Hiszen akkor pokolba a záróórákkal, mert ha véletlenül azt parancsolják, hogy senkinek sem szabad egy percig sem égetni a gázt meg a villanyt, hogy így spóroljunk, akkor a gáz és villany annyira elfogy, hogy hírmondója sem marad. Így kell lenni, ugy-e, mert a statisztika nem hazudik.

Más van itt, bizony más. Itt csak az a természeti törvény érvényesül, hogy ebben a bolondos világban minden hivatalos intézkedés visszafelé sül el.

És ha ez csak a gáznál meg a villanynál volna így, még csak kibírnánk valahogyan, mert azok a hivatalos urak, akik ezt a takarítási próbákat rendezik, lassankint csak föl-hagynak a próbákkal, belátják, hogy a darabjukat a statisztika kifityültte, mielőtt színre került volna és nem parancsolnak ráuk több takarékosági kísérleteket, mert csakugyan sötétben maradunk.

De nézzük csak: példának okáért a közélet-mezéssel nem éppen így vagyunk-e?

Eppen így. Annyira kísérleteznek a gyomrunkkal, annyira tömnek bennünket közélet-mezési korlátozásokkal, takarékosági rendelkezésekkel, hogy egyszer csak minden enni-aló elfogy és mire a derék közéletmezés elmondhatná magáról:

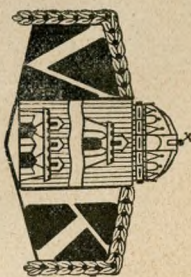
— No, mindent megtettem, hogy az emberiséget megmentsem az éhhaláltól — akkorára szépen éhenhalunk.

Aztán ezek a központok, ezek a központok! Hát nem gáz- és villanyvilágítási próbák voltak azok is, amiket ezek rendeztek. Megalakultak, hogy a legszükségesebb szükségleti cikkek el ne tűnjenek a földnek színéről és mihelyt megalakultak: úgy eltűnt minden, mint ha a föld nyelte volna el. A gáz- és villany-fogyasztás keddi statisztikája azt bizonyítja, hogy ha központok nem lennének, volna minden.

Szegény ország! Ha ennek sem kormányzata, sem közigazgatása, sem diplomáciája, sem parlamentje, szóval, semminemű szervezete nem volna, ami a sorsának intézésébe beleszól, nagyon boldog ország volna.

Legalább a keddi próbavilágítás statisztikája ezt bizonyítja és még azt is, hogy ebben a bolondos világban nem születik olyan hivatalos bölcsesség, amelynek a vége gyakorlati szármáság nem volna.

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

665.621.32

Szerző:

Cím: *Mit bizonyít a statisztika?*

Forrás:

Lejtszava

Bpr
(Hely)

1918 7/10
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

Tárgy

Hely

Idő

Személy

"1918"

Székesfehérvári házinyomda 1915.